

Sygn. akt I ACz 951/12

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak (spraw)
	SA Dariusz Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w Rzeszowie

z dnia 16 listopada 2012 r., sygn. akt VI GC 55/12

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie zawiesił postępowanie w sprawie z powództwa Banku (...) S.A. w W. przeciwko (...) S.A. w S. o zasądzenie kwoty 3.379.569,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy w ślad za powodem wskazał, iż dochodzona pozwem kwota stanowi niespłaconą wierzytelność powoda w stosunku do pozwanego wynikającą z Umowy Ramowej zawartej w dniu 9 kwietnia 2008 r., w oparciu o którą strony zawarły trzy transakcje opcji walutowych (zerokosztowych struktur opcyjnych zabezpieczających kurs sprzedaży waluty EUR/PLN), z których trzecia, zawarta w dniu 22 lipca 2008 r. pozostała nierozliczona i stanowi przedmiot niniejszego sporu.

Sąd Okręgowy ustalił nadto, że w dniu 11 lipca 2011 r. do Sądu Okręgowego w Warszawie wpłynął pozew (...) S.A. w S. przeciwko Bankowi (...) S.A. w W. kwoty 8.019.303 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód (...) S.A. w S.) podnosił, że na dochodzoną kwotę składają się: kwota 3.828.303 zł tytułem zwrotu kwoty pobranej przez Bank w rozliczeniu transakcji z dnia 22 lipca 2008 r. oraz kwota 4.191.300 zł stanowiąca szkodę poniesioną przez powoda w wyniku zawarcia z pozwanym transakcji opcyjnych. W pozwie tym powód naprowadził, że uchylił się od skutków prawnych umów zawartych z pozwanym (umowy ramowej z 9 kwietnia 2008 r., umów stanowiących suplementy umowy zabezpieczającej oraz ugody) stąd też umowy te są nieważne.

Dysponując przytoczonymi wyżej ustaleniami Sąd Okręgowy uznał, że w sprawie niniejszej zachodzi przesłanka do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy argumentował, że w obu w/w sprawach stan faktyczny jest ten sam. Strony wywodzą bowiem swoje roszczenia z umowy ramowej z dnia 9 kwietnia 2008 r., zaś spór w obu sprawach koncentruje się wokół trzeciej opcji walutowej z dnia 22 lipca 2008 r., która zdaniem powoda nie została rozliczona. W postępowaniu toczącym się przed Sądem Okręgowym w Warszawie najdalej idącym zarzutem podniesionym przez spółkę (...) jest zarzut nieważności umowy ramowej oraz pozostałych umów łączących strony, a także zawartej ugody. W niniejszej sprawie, zaś Bank (...) S.A. w W. opiera dokonane roszczenie na w/w umowach.

Stąd też, w ocenie Sądu Okręgowego, ustalenie w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie, czy umowa ramowa z dnia 9 kwietnia 2008 r. jest ważna, ma znaczenie prejudycjalne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy niniejszej.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód podniósł zarzut naruszenia art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy zasady celowości przemawiały przeciwko zawieszeniu postępowania w przedmiotowej sprawie.

W oparciu o powyższy zarzut żalący się wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zasadnie przyjmuje Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia, iż przyczyną zawieszenia postępowania cywilnego z uwagi na inne toczące się postępowania cywilne może być tylko zależność o charakterze prejudycjalnym, a więc taka w której kwestia będąca przedmiotem innego postępowania (prejudycjalnego) stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Zasadna jest również konkluzja wyrażona przez ten Sąd w odniesieniu do stanu faktycznego niniejszej sprawy sprowadzająca się do tezy, iż z zależnością tego rodzaju mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Chodzi w tym wypadku o ustalenie dotyczące skuteczności odstąpienia przez (...) od umowy ramowej z dnia 9 kwietnia 2008 r. i w konsekwencji od umów tej umowie towarzyszących. Bez wątplenia ustalenia w tej kwestii będą stanowały o wyniku postępowania toczącego się przed Sądem Okręgowym w Warszawie pod sygn. akt XVI GC 427/11 a wynik tego postępowania będzie miał w takim razie decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia w sprawie niniejszej.

Nie da się zaprzeczyć, że ustaleń w kwestii skuteczności odstąpienia od umowy mógłby dokonać Sąd, równoległe również, w sprawie niniejszej. Dlatego właśnie zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. ma charakter fakultatywny, tzn. nakłada na Sąd obowiązek wydania decyzji w danych okolicznościach – celowej.

Jeśli idzie o ów aspekt celowościowy postanowienia o zawieszeniu postępowania skarżący słusznie podnosi, że w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia brak jest rozważań pozwalających poznać motywację Sądu I instancji w tym zakresie. W ocenie Sądu Apelacyjnego uchybienie to jednak nie ma znaczenia dla zasadności zaskarżonego postanowienia, gdyż także w tym zakresie odpowiada ono prawu.

Za zawieszeniem postępowania przemawia w tym wypadku szczególnie mocno ratio legis tej instytucji polegające między innymi na dążeniu do zapobieżenia wydawaniu orzeczeń sądowych odmiennie oceniających ten sam stan faktyczny. Z uwagi na obowiązujące w postępowaniu cywilnym zasady kontradyktoryjności i swobodnej oceny dowodów a w niniejszej sprawie dodatkowo z uwagi na to, że postępowanie w sprawie XVI GC 427/11 toczy się pod rządem uchylonych z dniem 3 maja 2012 r. przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych, możliwość wydania takich orzeczeń istnieje i celowym w takim razie jest jej wyeliminowanie. Zważyć nadto należy, iż ze względu na tzw. zasady ekonomii procesu celowym jest wyeliminowanie potrzeby powtarzania postępowania dowodowego w zakresie dotyczącym kluczowych w sprawie okoliczności obejmujących odstąpienie przez pozwanego od umowy. Nie bez znaczenia jest i to, że pozew do Sądu Okręgowego w Warszawie w sprawie XVI GC 427/11 wniesiony został znacznie wcześniej niż pozew w sprawie niniejszej. Podnoszona przez powoda w jego ostatnim piśmie procesowym

(z dnia 31 grudnia 2012 r.) kwestia wniosku o odrzucenie pozwu, złożonego w sprawie XVI GC 427/11, nie może mieć znaczenia rozstrzygającego. Nie jest rzeczą Sądu Apelacyjnego przesądzanie o szansach na powodzenie tego wniosku. Jeśli jednak – przyjąć zupełnie teoretyczne założenie – iż zyskałby on uznanie w oczach Sądu Okręgowego w Warszawie, względy ekonomii procesu nie ucierpią po tym, jak postępowanie niniejsze zostanie podjęte w rezultacie uprawomocnienia się decyzji o odrzuceniu pozwu.

Z tych przyczyn zażalenie powoda oddalono, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie rozumianej jako całość (art. 108 § 1 k.p.c.).